
Cum să-ți depășești

TRECUTUL

Cum să-ți depășești TRECUTUL

Cum să găsești speranță
în ciuda celor mai adânci răni ale vieții

Traducere de Tabita Gabor

ERWIN W. LUTZER

Casa Cărtii, Oradea
2011

This book was first published in the United States by Moody Publishers, 820 N. LaSalle Blvd., Chicago, IL 60610 with the title *Putting Your Past Behind You*, copyright © 1997 by Erwin E. Lutzer. Translated by permission.

Citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru Cornilescu, cu excepția celor precizate.

Alte versiuni folosite:

NTR – Noua traducere în limba română

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Casa Cărții. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Casa Cărții, Oradea.

Cum să-ți depășești trecutul: cum să găsești speranță în ciuda celor mai adânci răni ale vieții

Copyright © 2011 Casa Cărții

O. P. 2, C. P. 30,

410610 Oradea

Tel. / Fax: 0259-469057; 0359-800761; 0728-874975

E-mail: info@ecasacartii.ro

www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
LUTZER, ERWIN W.

Cum să-ți depășești trecutul : cum să găsești speranță în ciuda celor mai adânci răni ale vieții / Erwin W. Lutzer ; trad.: Tabita Gabor. - Oradea : Casa Cărții, 2011

ISBN 978-606-8282-05-3

I. (trad.) Gabor, Tabita

821.111(73)-97=135.1

Traducerea: Tabita Gabor

Editarea: Fidelia Stroie

Tehnoredactarea: Timeia Viman

Coperta: Adrian Mihocăș

Dedicată tuturor acelor dispuși să creadă
că harul din inima lui Dumnezeu este mai puternic
decât durerea din trecutul lor.

Cuprins

Introducere	9
1. Acceptarea unui tatuaj	11
2. Încetarea jocului negării	27
3. Iertare pentru cei de neiertat	47
4. Înfruntarea dependențelor fatale	69
5. Vindecarea suferinței provocate de abuz	91
6. Înțelegerea legăturilor sexuale	111
7. Eliberarea de legăturile sexuale	129
8. Puterea vindecătoare a iertării	145
9. Obsesii imaginare	163
10. Canalizarea puterii lui Dumnezeu	179
11. Găsirea drumului de întoarcere	197

Introducere

Mii de oameni trăiesc cu teama că trecutul lor s-ar putea întoarce să-i bântuie. Și chiar dacă secretul lor nu va ieși niciodată la lumină, el le invadează mintea chinându-i, înfrângându-i și amintindu-le că L-au dezamăgit pe Dumnezeu și pe ei înșiși. De fiecare dată când fac un pas înainte se simt ca și când ar fi nevoiți să tragă o ghiulea după ei.

Dezmembrarea familiei și răspândita devalorizare a valorilor ne-a transformat în oameni ai unei culturi lipsite de suflet bazată pe împlinirea sinelui cu orice preț. Nu este de mirare că trecutul multor oameni este caracterizat de trădare, de abuz și de decizii distructive.

Volumul de față se bazează pe convingerea că, în ultimă instanță, Cristos este singurul care ne poate face în stare să depășim trecutul. Prin aceasta nu susținem că impactul pe care trecutul l-a avut asupra noastră este șters cu buretele, deoarece vom duce întotdeauna cu noi suma tuturor experiențelor noastre. Dar umblarea noastră cu Dumnezeu nu trebuie să șchiopăteze din cauza trecutului nostru. Cu adevărat, trecutul nostru poate constitui motivația de care avem nevoie pentru a-L căuta pe Dumnezeu cu mai multă ardoare.

Dumnezeu nu ne eliberează întotdeauna de toate efectele trecutului nostru, dar puterea acestuia asupra noastră poate fi anulată. Și într-adevăr, în viețile aceluia care au suferit cel mai profund, Dumnezeu îndeplinește cea mai adâncă lucrare. Mii de oameni pot sta de mărturie că dacă Îi dăm lui Dumnezeu toate cioburile, El ne reîntregește cu adevărat.

*Visele, lui Dumnezeu i le-am adus plângând
Pentru că El e prietenul meu pe pământ
Așa fac și copiii care cu lacrimi îi roagă
Pe părinți, jucăriile lor rupte să le dreagă.*

*În loc să-L las singur apoi,
În liniște, să modeleze,
Am mai rămas ca să-L ajut
Cu mijloace istețe.*

*Din mână i le-am smuls strigând într-un sfârșit:
„Cum de repari așa de-ncet?”
„Copilul meu”, îmi spuse El, „tu negreșit
Nu mi le-ai dat încă de tot. Aștept....”*

Veniți să ne îmbarcăm acum într-o călătorie care ne va permite să-L găsim pe Dumnezeu în trecutul nostru și să ne construim un viitor mai bun.

Capitolul 1
**Acceptarea
unui tatuaj**

Când am întrebat o femeie despre tatuajul ei de pe braț, ea mi-a explicat: „Fostul meu prieten mi l-a făcut – era un alcoolic abuziv.” Ea era acum căsătorită cu un alt bărbat și era fericită, dar în fiecare zi tatuajul îi amintea de durerea din trecutul ei. Ar fi preferat să scape de acel tatuaj, dar nu putea pentru că era gravat în pielea ei prin ardere.

Cu toții am întâlnit oameni al căror trecut este tatuat în sufletele lor. Ei sunt cei ce au experimentat abuzul, au trăit în imoralitate sau au devenit dependenți. Unele sunt femei care trăiesc cu amintirea unui avort; alții sunt tați care au dat naștere unor copii nelegitimi sau care și-au distrus familiile. Am ascultat la un buletin de știri o știre despre o tânără femeie care și-a denunțat propriul tată autorităților pentru că îl văzuse comițând o crimă în copilărie. Imaginați-vă ce amintiri avea ea tatuate pe suflet!

„Încerc să-mi reconstruiesc viața, ca pe o casă care a fost distrusă pe dinăuntru și pe dinafară”, ne-a scris o femeie după ce a ascultat una dintre transmisiunile

noastre radiofonice. „Sper să construiesc de la parter și, pe cât posibil, să nu mai folosesc lemnul putred pe care-l găsesc peste tot în jurul meu. De data asta sper să o întrețin așa încât să nu se mai distrugă niciodată.”

Cât de diferit ar arăta trecutul nostru dacă l-am putea retrăi știind tot ce știm acum. Louisa Tarkington a exprimat dorința a milioane de oameni când a scris:

*Mi-aș dori să existe un loc minunat
Numit tărâmul începerii din nou
Unde toate greșelile și durerile noastre
Și toată suferința noastră egoistă și săracă
Ar putea fi dezbrăcată
Precum o haină ponosită veche
Care să nu mai fie îmbrăcată niciodată.*

Există un asemenea loc? Eu cred că există.

Este adevărat că nu putem da timpul înapoi să începem din nou, pentru că orele devin zile, zilele devin luni, iar lunile devin ani care nu pot fi retrăiți. Nimeni nu se poate întoarce la linia de start a cursei vieții. Dacă agățăm un calendar al unui an trecut pe perete acest lucru nu va aduce anii înapoi, nici nu ne va permite să ștergem urmele gravate de greșelile din anii de mult trecuți. Nu putem merge la Dumnezeu, așa cum a făcut un adolescent, cu rugăciunea: „Doamne, mă rog ca acest accident să nu se fi întâmplat!”

Ca găurile lăsate în perete după îndepărtarea cuielor, rănilile de cui ale păcatelor lasă adesea în urma lor chinuri urâte. Dumnezeu dorește să bandajeze rănilile noastre deschise așa încât acestea să se poată vindeca. Când aceste răni vor fi devenit cicatrici, vom ști că vindecarea s-a produs. Vina, regretul și durerea amară pot fi lăsate în urma noastră – înaintea este un tărâm al unui nou început. Trecutul nostru nu trebuie să controleze prezentul sau viitorul nostru. Nu

este niciodată prea târziu să trăim pentru Dumnezeu zilele care ne-au mai rămas pe Pământ.

În *Litera stacojie*, Nathaniel Hawthorne relatează viața unei femei care are o aventură cu un tânăr preot. La începutul romanului, ea este pedepsită să stea la stâlpul infamiei purtând cusută pe piept litera A de la „adulterină”. O ține în brațe pe fiica ei nelegitimă. Pe măsură ce se desfășoară scenariul, ea este expusă oprobriului public pentru păcatul ei, îndurând insultele cetățenilor orașului, insulte care i se cuveneau – dar refuză cu îndârjire să dezvăluie numele tatălui copilului ei.

Între timp, soțul ei, un psiholog abil, pretinde că se împrietenește cu omul pe care-l bănuiește a fi complicele soției la aventură. Sub pretextul că este doctor, soțul femeii îl face pe acest om să se chinuie câțiva ani de zile, deoarece preotul nu-și mărturisește vina.

În narațiune, omul imoral care nu-și clarifică trecutul sfârșește prin a suferi cu mult mai mult decât femeia care și-a înfruntat păcatul, acceptându-și rușinea și vina. Este de preferat să scoți lucrurile la lumină decât să trăiești cu secrete dureroase care încătușează sufletul! Dacă omul imoral ar fi fost dispus să-și înfrunte trecutul, ar fi putut trăi cu o conștiință curată, iertată. Alegând să afișeze inocența, el a trebuit să se confrunte în secret cu păcatul lui în fiecare zi.

SPERANȚA UNUI NOU ÎNCEPUT

În Vechiul Testament, citim extraordinara povestire a Gomerei, o femeie care știa foarte bine cum este să trăiești cu litera A gravată pe suflet. Soțul ei, Osea, un profet, primise de la Dumnezeu porunca să se însoare cu o prostituată. Majoritatea teologilor cred că în momentul când el a luat-o de nevastă ea nu era târfă; cu toate acestea, Dumnezeu a spus: „Du-te și ia-ți o nevastă curvă și copii

din curvie. Căci țara a săvârșit o mare curvie părăsind pe Domnul” (Osea 1:2).

Osea a avut doi copii de la femeia aceasta; dar când s-a născut al treilea, profetul a devenit dureros de conștient că acel copil nu-i aparținea. A pus copilului numele „Lo-Ami” ceea ce înseamnă „cel care nu este din sângele meu”.

Gomera a continuat să aibă aventuri, flirtând când cu un bărbat, când cu altul, fără a găsi însă în brațele niciunui dragostea și acceptarea după care tânjea. Într-o zi a căzut în mâinile unui bărbat care era incapabil să țină la ea. Osea a văzut-o de la distanță – părăsită, umilită, lipsită de hrană și de îmbrăcăminte. Instinctiv, a luat niște pâine și vin și le-a dat amantului ei indolent, ca acesta să poată avea mai mare grijă de amanta lui!

Alunecarea pe topoganul imoralității a continuat în viața Gomerei până când, într-un final, a căzut în mâinile unui bărbat care a vândut-o la licitație cumpărătorului care licita cel mai mult. Bărbații se holbau prostește la această sclavă nefericită a cărei frumusețe fusese mânăjită de multă vreme de prețul prea mare plătit decadenței emoționale și spirituale. Osea a licitat peste ofertele tuturor celorlalți bărbați și a plătit cei 15 sicli de argint și o baniță (un omer) și jumătate de orz.

Era Osea nebun? Care bărbat ar face un asemenea sacrificiu pentru o soție care l-a umilit, făcând paradă de jurămintele maritale încălcate și tratându-și copiii în mod irresponsabil? Să doarmă după cum și-a așternut!

Nebun sau ba, Osea a adus-o acasă, știind că putea fi acum din nou cu iubita lui. El credea în viitorul căsătoriei lor. Aveau să reaprindă dragostea din perioada de curtare.

Care era motivul unei asemenea speranțe a profetului? Osea era convins că puteau să o ia de la capăt. El spera că ea a ajuns la capăt, că și-a învățat lecția și că era pregătită să se arunce în brațele lui și-ntr-ale lui Dumnezeu. Dacă ea nu

era pregătită pentru un nou început, viitorul ei ar fi murit pentru vecie.

Dumnezeu Însuși i-a dat speranță lui Osea când i-a spus:

Deaceea iată o voi ademeni și o voi duce în pustie și-i voi vorbi pe placul inimii ei. Acolo îi voi da iarăși viile și valea Acor i-o voi preface într-o ușă de nădejde, și acolo va cânta ca în vremea tinereții ei, și ca în ziua când s-a suit din țara Egiptului.

Osea 2:14, 15

Gomera avea să cânte din nou. Și povestea nu se termină aici. Jurămintele ei de iubire își vor recăpăta validitatea, iar ea va trăi în puritate și va fi credicioasă legământului dat soțului ei.

Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; Te voi logodi cu Mine prin neprihănire, judecată, mare bunătate și îndurare. Te voi logodi cu Mine prin credincioșie, și vei cunoaște pe Domnul!

Osea 2:19, 2

În cele din urmă, va fi ca și când ea n-ar fi păcătuit nicio dată. Da, ea va cânta din nou. Ea se va opri din goana nebună și se va reîntoarce acasă unde îi este locul. Spiritual vorbind, virginitatea ei va fi restaurată.

Nu susțin că Osea este o carte scrisă cu scopul de a ne arăta modul în care un soț ar trebui să-și trateze soția îndărătnică – deși Dumnezeu cunoaște numărul căsătoriilor care ar fi salvate dacă partenerii s-ar hotărî să se trateze unul pe celălalt cu dragoste chiar în caz de infidelitate. Cu toate acestea căsătoria lui Osea dovedește un lucru. Indiferent de cât de jos cade cineva, restaurarea este întotdeauna posibilă. Dumnezeu adoră să salveze mari păcătoși – chiar și pe aceia care poartă un mare A.